

Arrest

nr. 309 087 van 28 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 januari 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOURI *loco* advocaat B. VRIJENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 10 april 2023 binnenkwam, diende op 17 april 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 12 december 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 13 december 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 17/04/2023

Overdracht CGVS: 26/05/2023

U werd in het Engels gehoord door het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) op 16 augustus 2023 van 13u16 tot 17u14.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben, tot de Igbo-etnie te behoren en het katholieke geloof te belijden. U werd geboren op [...] augustus 1990 in Anambra state. Toen u uw SS1 deed in de secundaire school, werd u geïnitieerd door de Vikings cult. Toen u in 2015 afstudeerde van de secundaire school wilde u ook stoppen met de Vikings. U gaf dit mee aan de Vikings-leden, maar zij wilden u niet laten gaan, waarop u besloot onder te duiken in Onitsha. Uw vader, V.C.M. overleed in november 2016. Nadat dit gebeurde besloot u naar Owerri in Imo State te verhuizen. U verbleef bij uw oudere broer. Eind 2017 werd een collega van u neergeschoten door de Vikings. Deze Vikings waren echter op zoek naar u. De eigenaar van een lokale eettent, P., lichtte u in over hun plannen. U besloot dat u best Nigeria zou verlaten. U verhuisde naar Abuja. Vervolgens reisde u naar China en Indonesië. In december 2020 keerde u terug naar Nigeria. Vervolgens verbleef u in Nigeria tot 2 oktober 2021, wanneer u kon gaan studeren aan de universiteit van Kiev. U verhuisde naar Oekraïne. Eind februari 2022 reisde u het land Oekraïne uit omwille van de oorlog. U reisde naar België. Hier wilde u bescherming aanvragen, maar u kreeg geen bescherming omdat u geen Oekraïense nationaliteit had. U besloot terug te keren naar Oekraïne. In april 2023 besloot u terug te keren naar België. Op 17 april 2023 besloot u een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hierna VIB.

U legde ter ondersteuning van uw VIB verschillende documenten neer. Uw verblijfsvergunning uit Oekraïne, uw Nigeriaans paspoort, uw Nigeriaans rijbewijs, uw certificaat van identificatie, medische documenten uit België, uw WAEC-certificaat, uw secundair diploma, de inschrijving van uw woonplaats in Oekraïne, de verificatie van uw Nigeriaanse documenten, uw vaccinatiepaspoort, het rijbewijs van M., medische documenten van Nigeria, een verklaring van M., uw inschrijving aan de Thomas More hogeschool, uw geboortecertificaat, vliegtickets, een betaling uit Oekraïne, uw verzekering uit Oekraïne en enkele lab resultaten uit Nigeria.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Nigeria, wegens vrees voor vervolging omwille van de Viking cult – waar u lid van was tussen 2012-2015 – alsook wegens vrees voor de IPOB.

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De geloofwaardigheid van uw problemen met de Vikings wordt reeds op fundamentele wijze ondermijnd door de vage en niet doorleefde verklaringen die u aflegde over uw beweerde lidmaatschap bij de Vikings en de problemen die u achteraf zou gekend hebben met hen.

Zo leek u nauwelijks te weten wat de naam van de groep was die u poogde te rekruteren.

Zo stelde u in uw verklaring in de vragenlijst van het CGVS dat u tegen de manier van doen van een cultistbende was. U verklaarde dat ze u benaderden en dat ze wilden dat u bij hen zou voegen, maar dat u dit niet wilde. U haalde niets aan over het feit dat u zelf lid was (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat niet alles was neergeschreven (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 5). U stelde dat u tijdens de secundaire school wel degelijk lid was van een geheime groep. Na de secundaire school wenste u echter een beter leven te leiden waarop u zich dissocieerde van de groep.

Wanneer u vervolgens werd gevraagd wat de eigenlijke naam was van de cult, antwoordde u vaagweg dat u het Engels woord moest zoeken, maar dat u wist dat het in het Igbo Omama was. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u vervolgens vroeg om de naam in Igbo neer te schrijven, schreef u Vikings op en stelde u dat dit de Engelse naam was (NPO, p. 7).

Het frappeert dat u nauwelijks scheen te weten wat nu eigenlijk de naam was van de groep waarvan u drie jaar lang lid was, die u nadien verplichtten om bij hen te blijven en u danig veel schrik aanjaagden dat u besloot het land te verlaten.

Verder bleken uw verklaringen over uw initiatie en lidmaatschap bij de Vikings eveneens vaag en niet doorleefd.

U verklaarde dat u in 2012 werd geïnitieerd bij de Vikings. Wanneer u werd gevraagd hoe het precies gebeurde dat u hier in werd geïnitieerd, antwoordde u vaagweg dat het al lang is geleden en er veel gebeurde sinds u werd geïnitieerd. Toen de dossierbehandelaar aandrang en nogmaals vroeg hoe u hier plots in werd geïnitieerd, antwoordde u dat een van uw klasgenoten u had verteld dat je bescherming nodig had in high school (NPO, p. 15). Op het moment van initiatie dacht u nog dat het een groep was die gewoon samen kwam en studeerde en boeken las (NPO, p. 16). Toen u vervolgens werd gevraagd wie u precies in contact bracht met de Vikings, antwoordde u opnieuw dat het een van uw klasgenoten was. Gevraagd wie het precies was, antwoordde u dat u het zich niet kon herinneren omdat het in 2012 was (NPO, p. 16). Nochtans mag er wel aangenomen worden dat u zou weten wie u bij de Vikings cult bracht. Het feit dat u dit niet wist, is dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap bij de Vikings. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS later vroeg wat er gebeurde nadat u besliste bij de cult te gaan, antwoordde u naast de kwestie dat u lid moest worden van de cult tussen 2012 en 2015, maar dat u niet geïnteresseerd was om hun lid te zijn omdat er te veel gruwelijkheden gebeurden. Wanneer u werd gevraagd wat er gebeurde tijdens de initiatie, antwoordde u vaagweg dat er "veel dingen zijn gebeurd" en dat u een eed nam (NPO, p. 16). Gevraagd wat deze eed precies was, stelde u vaagweg dat dit was om een lid te worden en om altijd volgens de regels te leven. Wanneer de dossierbehandelaar wenste te weten wat er nog gebeurde tijdens deze initiatie, antwoordde u naast de kwestie dat u een lid werd na deze initiatie. Wanneer de dossierbehandelaar volhardde en wenste te weten wat er nog gebeurde – gezien er veel gebeurde – tijdens deze initiatie – naast deze eed – antwoordde u opnieuw vaagweg dat u een eed nam met uw bloed. Wanneer de dossierbehandelaar bleef aandringen antwoordde u vaagweg dat ze u een behandeling gaven, waarover u later verduidelijkte dat ze u sloegen opdat u meer behendig en agressief zou worden in de natuur (NPO, p. 16). Verder werden er ook nog drankjes op u gegoten door de anderen die aanwezig waren (NPO, p. 17). Gevraagd wie er allemaal aanwezig was, stelde u vaagweg dat enkele van de mannen aanwezig waren en dat sommigen van hen al dood waren (NPO, p. 17). Gevraagd wat de namen waren van deze mannen die aanwezig waren, antwoordde u dat u de namen niet kon herinneren. Gevraagd wie de initiatie leidde, antwoordde u vaagweg dat het een van de gangsters van de hogere rangen was. Wanneer zijn naam werd gevraagd antwoordde u opnieuw dat u het niet wist (NPO, p. 17). Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg wat u precies moest doen in de drie jaar dat u lid was, antwoordde u ontwijkend dat u veel slechte dingen moest doen (NPO, p. 17). De dossierbehandelaar drong aan en wenste te weten wat deze slechte dingen waren, waarop u antwoordde dat het ging om stelen, confrontatie, bescherming geven aan de jongeren en veel van deze (NPO, p. 17). Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS u vroeg naar uw beweegredenen om deel te nemen aan de activiteiten van de Vikings, antwoordde u naast de kwestie en begon u opnieuw over de initiatie. U verklaarde dat u die avond op de locatie kwam en u daar plezier had tot u naar de opperkamer werd geroepen. U stelde dat u geen lid wilde worden, maar dat ze u hebben gemarteld en daarom accepteerde u het lidmaatschap (NPO, p. 17). Gevraagd waarom ze u forceerden om de bloed eed te doen, antwoordde u nietszeggend dat u tussen hen was geweest en had gezien wat er gebeurde tussen hen en dat ze niet wilden dat u hun geheimen zou communiceren. Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens vroeg wat u had gezien, antwoordde u opnieuw nietszeggend: "de manier waarop ze associëren. Het was een aantal leden. Verschillende idolen waren daar, maar ik wist niet wat dit was op dit moment, ik dacht gewoon dat het een ordinair kunstwerk was, ik wist niet dat het iets betekende, ik kwam daar met vredevolle geest omdat mijn klasgenoot daar was omdat ik mijn klasgenoot vertrouwde" (NPO, p. 18). Gevraagd naar andere zaken dat u zag antwoordde u opnieuw vaagweg en hypothetisch: "Laat mij denken. Ze gingen voor een overval denk ik. Dus. Ik zag geweren daar". Verder zag u ook nog scherpe objecten (NPO, p. 18). Gevraagd wie het was die u naar de opperkamer riep – en u blootstelde aan de geheimen waarover u nauwelijks iets kon zeggen – antwoordde u dat het uw klasgenoot was – waarvan u de naam niet kende (NPO, p. 18). De dossierbehandelaar wenste vervolgens te weten wat de rol van uw klasgenoot was binnen de Vikings, waarop u nietszeggend antwoordde dat hij een lid was (NPO, p. 18). Gevraagd naar zijn specifieke taak, antwoordde u opnieuw nietszeggend dat hij een specifieke taak had omdat hij een lid was.

Gevraagd wat zijn taak was, antwoordde u eens te meer nietszeggend dat hij ervoor moest zorgen dat alles in orde was. Wanneer u expliciet werd gevraagd om specifiek te zijn, antwoordde u inhoudsloos dat hij een assistent was en een rol speelde en moest zorgen dat de dingen in orde waren en dat alles georganiseerd was (NPO, p. 19). Wanneer u werd gevraagd wat voor zaken hij moest organiseren, antwoordde u vaagweg de materialen voor de operatie. Gevraagd wat deze operatie dan was, antwoordde u hypothetisch dat ze misschien voor een confrontatie gingen (NPO, p. 19). Wanneer de dossierbehandelaar wenste te weten hoeveel mensen aanwezig waren in de opperkamer, antwoordde u dat er vijf tot zes mensen aanwezig waren, maar u kon zich niet herinneren wat hun namen waren. Gevraagd wat hun rol was binnen de Vikings,

antwoordde u eens te meer nietszeggend dat ze ook hoge rangen hadden en er ook voor moesten zorgen dat alles in orde was. Gevraagd wie de leider van de Vikings was, kon u het zich ook niet herinneren (NPO, p. 19). Wanneer de dossierbehandelaar wenste te weten wie u bevelen gaf als u taken diende uit te voeren voor de Vikings, antwoordde u vaagweg dat het degene was die het bevel voerde, degene met een hoge rang (NPO, p. 19). Toen u werd gevraagd hoe u nu precies de Vikings op de hoogte bracht van het feit dat u de cult wou verlaten, antwoordde u vaagweg dat u de mensen in de hogere rang geïnformeerd. Gevraagd aan wie u dit liet weten, stelde u vaagweg dat het een bende was waarvan u de namen eens te meer niet kon herinneren.

Het feit dat u nauwelijks iets kon zeggen over de initiatie bij de cult – zowel hoe u op deze initiatie terecht kwam als hoe deze initiatie verliep –, over de activiteiten die u voor de cult uitvoerde – u wist louter vage verklaringen af te leggen na meermaals aandringen van de dossierbehandelaar –, of over hoe u de cult verliet, is dan ook een ernstige indicatie dat uw verklaringen hieromtrent niet doorleefd en geïmproviseerd waren. Bijgevolg wordt er dan ook geen geloof gehecht aan uw verklaringen hieromtrent. Het feit dat u daarnaast geen enkele naam kon geven van de personen die aanwezig waren tijdens deze initiatie, noch van de leider of bevelhebbers van de cult, noch van de persoon die u introduceerde in de cult en de eigenlijke reden waarom u bij de cult terecht kwam – degene die u meenam naar de initiatie en u vervolgens ook de geheimen van de cult toonde, waarover u overigens ook geen doorleefde verklaringen kon afleggen – onderstreept dit ongeloofwaardige karakter dan ook nog verder. Bijgevolg wordt er dan ook geen geloof gehecht aan uw lidmaatschap bij de Vikings, laat staan met de problemen die u zou gekend hebben met hen omwille van het feit dat u uit de cult wilde.

Gezien u op geen enkel niveau wist te overtuigen dat u daadwerkelijk lid was van de Vikings, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de gevolgen die u zou ondergaan hebben omwille van het stopzetten van uw lidmaatschap, laat staan dat u omwille van die problemen uw land van herkomst, Nigeria, zou verlaten hebben. Daar er geen geloof wordt gehecht aan uw problemen met de Vikings, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw vrees bij terugkeer omwille van uw eerdere problemen met de Vikings.

Verder bleken ook uw verklaringen over de gebeurtenissen na het stopzetten van uw lidmaatschap allesbehalve geloofwaardig.

Zo verklaarde u dat u toen u afstudeerde van de secundaire school in 2015 uit de Vikings-cult stapte en vervolgens onderdook. Echter bleef u in Onitsha – de plaats van waaruit de Vikings opereerden en waar de origine van uw problemen ligt – tot november 2016. U verbleef dus nog meer dan een jaar in de hoofdverblijfplaats van de Viking-cult waarmee u problemen had. Er kan nochtans verwacht worden dat indien u daadwerkelijk wilde ontkomen van een gewelddadige cult die in Onitsha verblijft, u naar een plaats zou trekken waar uw vervolgers niet zijn. Bovendien bleek u niet echt onder te duiken – immers ging u nog naar de markt. Het feit dat u het risico nam om nog naar openbare plaatsen te gaan in de hoofdverblijfplaats van uw vervolgers – een gewelddadige cult die u zelfs in Abuja en Lagos nog zou kunnen vinden (NPO, p. 23) – toont aan dat u eigenlijk weinig vrees had voor deze cult. Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS vroeg waarom u niet ergens anders heen ging, antwoordde u dat u later naar Imo state ging (NPO, p. 20). De dossierbehandelaar van het CGVS vroeg u vervolgens waarom u niet meteen naar Imo State ging, waarop u verklaarde dat u niemand had om daar te blijven omdat uw familie in Anambra State was. Dit houdt echter geen steek, gezien u in Onitsha ook alleen bleef en dus schijnbaar ook niemand had om te blijven. Wanneer de dossierbehandelaar u hierop wees, antwoordde u tweemaal ontwijkend en scheen u niet te begrijpen waarom het onlogisch was om in de hoofdverblijfplaats van uw vervolgers te verblijven. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS bleef aandringen, stelde u dat u de financiën niet had om naar een andere stad te gaan. De dossierbehandelaar van het CGVS wees u er op dat u wel financieel in staat was om alleen in Onitsha te blijven, dus dat het dan ook mogelijk zou moeten zijn om alleen in Imo state te verblijven. U antwoordde vervolgens naast de kwestie en stelde dat u een tijdje bij uw ouders verbleef en dan naar uw collega in Imo State ging (NPO, p. 21). Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens vroeg waar u verbleef toen u in Imo State was, verklaarde u dat u bij uw oudere broer verbleef – die reeds in Imo State was sinds 2002-2003.

Dit strookt natuurlijk niet met uw eerdere verklaringen dat u niet eerder wegging naar Imo State omwille van het feit dat u niemand had om bij te verblijven. Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom u niet meteen bij uw broer ging wonen nadat u stopte bij de Vikings, antwoordde u dat hij u dit niet toeliet omdat hij nog in de universiteit zat (NPO, p. 21). Nochtans kan er verwacht worden dat u, indien u daadwerkelijk vervolging vreesde door de extreem gewelddadige Viking-cult, uw broer wel zou kunnen overtuigen van het feit dat u even weg moest uit Onitsha. Het feit dat u ondanks het feit dat u familie had in Imo State toch nog in Onitsha bleef – de hoofdverblijfplaats van uw vervolgers – toont dan ook nogmaals aan dat u eigenlijk geen vrees had voor deze Viking-cult.

Het feit dat u nog meer dan een jaar complexloos in Onitsha bleef nadat uw problemen met de Vikings begonnen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook nog verder. Het feit dat u daarnaast verschillende halfslachtige verklaringen gaf – die geen steek hielden – voor dit verblijf in Onitsha nadat uw problemen reeds begonnen ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Wat betreft het beweerde schietincident waarbij uw collega/vriend omkwam, wordt er op gewezen dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan het eigenlijke plaatsvinden van dit incident gezien u er niet eens in slaagde om eenduidige verklaringen af te leggen over de naam van uw vriend die hierbij omkwam. Zo verklaarde u aan het begin van het persoonlijke onderhoud bij het CGVS nog dat u dacht dat uw neergeschoten vriend K. heette (NPO, p. 7), terwijl u later tijdens het onderhoud hem plots E. noemde (NPO, p. 21). Het feit dat u niet eens eenduidig kon zeggen wie er omkwam bij dit incident – nota bene het incident waardoor u besloot Nigeria te verlaten (NPO, p. 8) – toont aan dat er geen enkel geloof dient gehecht te worden aan het eigenlijke plaatsvinden van dit incident. Dit ondermijnt dan ook nogmaals de geloofwaardigheid van uw relaas alsook uw algemene geloofwaardigheid.

Verder mag er nog gewezen worden op het feit dat blijkt dat u tussen uw initiële vertrek uit Nigeria in september 2018 en uw verklaarde terugkeer in december 2020 tweemaal terugkeerde naar Nigeria, hoewel u beweerde in die periode steeds in het buitenland gezeten te hebben. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u er op wees dat er in uw paspoort stempels stonden van november 2018 en april 2019 antwoordde u echter dat dit omwille van “overstay” was (NPO, p. 9). U stelde dat u bijna twee jaar in Indonesië verbleef voor u terugkeerde naar Nigeria. De dossierbehandelaar wees u er echter op dat u volgens de stempels in uw paspoort maar drie weken doorbracht in Indonesië. Hierop stelde u dat dit kwam omdat u in Indonesië moest blijven vanwege de coronapandemie. Vooreerst wordt er op gewezen dat de coronapandemie – ook in Indonesië – pas startte in 2020. Bijgevolg dateren de terugkeerstempels nog van voor de pandemie en is uw uitleg dus ook feitelijk onmogelijk – naast het feit dat het allesbehalve geloofwaardig is dat ze u tot 27 december 2020 in Indonesië zouden gehouden hebben en dan uw reisstempels zouden geantedateerd hebben (NPO, p. 9). Het is dus duidelijk dat u poogde om met misleidende verklaringen uw terugkeerstempels naar Nigeria te verklaren. Naast het feit dat dit nefast is voor uw geloofwaardigheid toont het ook nog eens aan dat u eigenlijk geen vrees had bij terugkeer naar Nigeria, daar u het op verschillende gelegenheden deed in een periode waarover u beweerde dat u reeds vreesde voor uw leven.

Verder wordt er gewezen op het feit dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissarisgeneraal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. Immers legde u misleidende verklaringen af over de reden waarom uw land verliet en waarom u niet kon terugkeren – namelijk de problemen met de Vikings-cult –, over het schietincident dat de rechtstreekse aanleiding was voor uw vertrek uit Nigeria alsook over uw reizen van en naar Nigeria op een moment dat u reeds vreesde voor uw leven – althans volgens uw beweringen.

Wat betreft uw vrees voor de IPOB wordt er op gewezen dat u hier eigenlijk niets over wist en dat u deze expliciet koppelde aan uw vrees voor de Vikings, die reeds als ongeloofwaardig werd bestempeld (NPO, p.7).

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst Nigeria, zou vervolgd worden door de Vikings-cult of door de IPOB.

De documenten die u voorlegde kunnen geen verandering brengen in de eerder gemaakte vaststellingen. Zo werd al gewezen op het feit dat uw Nigeriaans paspoort terugkeerstempels bevat die de geloofwaardigheid van uw relaas ondermijnen. Verder toont uw Nigeriaans rijbewijs hoogstens aan dat u een rijbewijs had in Nigeria. Uw certificaat van identificatie kan hoogstens uw identiteit en herkomst bewijzen, dewelke hier niet in twijfel wordt getrokken. De medische documenten uit België die u voorlegde tonen enkel aan dat u geen SOA's heeft. Uw WAEC-certificaat en uw secundair diploma tonen louter aan dat u uw secundair diploma behaalde in Nigeria. De inschrijving van uw woonplaats in Oekraïne en uw Oekraïense verblijfskaart tonen louter aan dat u voorheen in Oekraïne verbleef. Het rijbewijs van M., uw spirituele begeleider, toont louter aan dat deze man een rijbewijs heeft. De verificatie van uw Nigeriaanse documenten toont louter aan dat de documenten die u voorlegde uit Nigeria zijn geverifieerd. Uw vaccinatiepaspoort toont enkel aan dat u gevaccineerd bent. De medische documenten uit Nigeria tonen enkel aan dat u geschikt was om te reizen. De verklaring van M. heeft geen betrekking op uw problemen in Nigeria. De inschrijving aan de Thomas More

hogeschool toont enkel aan dat u zich hier inschreef. De vliegtickets die u neerlegde tonen enkel aan dat u met het vliegtuig reisde naar Oekraïne. De betaling en verzekering uit Oekraïne tonen eveneens enkel aan dat u voorheen in Oekraïne verbleef.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Imo state en Anambra state actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo state en Anambra state aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 23/11/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel;
- De materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt als volgt:

“2.1.1.

Dat het CGVS vooreerst opwerpt dat verzoeker er niet in geslaagd zou zijn om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Zo zou de ongeloofwaardigheid van verzoekers problemen met de Vikings op fundamentele wijze ondermijnd worden door zijn vage en niet doorleefde verklaringen betreffende zijn vermeend lidmaatschap bij de Vikings en de problemen die hij achteraf zou gekend hebben met hen.

Verzoeker leek immers nauwelijks te weten wat de naam van de groep was waarvan hij drie jaar lang lid was en die hem nadien verplichtten om bij hen te blijven en hem uiteindelijk op de vlucht deden slaan.

Dat een dergelijke opmerking geenszins correct is en verzoeker tijdens het onderhoud op het CGVS duidelijk verklaard heeft dat hij lid was van een cult, genaamd Omama in het Igbo, doch waarvan hij de Engelse naam even kwijt was.

Aan verzoeker werd vervolgens gevraagd de naam neer te schrijven, doch verzoeker herinnerde zich inmiddels de Engelse naam en noteerde om die reden de naam Vikings.

Hieruit afleiden dat verzoeker de naam niet zou kennen van de cultgroep, is dan ook geenszins correct.

Voorts zou verzoeker niet meer weten wie van zijn klasgenoten hem bij de Vikings cult bracht, wat nefast zou zijn voor de geloofwaardigheid van zijn lidmaatschap bij de Vikings.

Verzoeker herinnert zich inderdaad de exacte naam niet meer van de klasgenoot die hem initieerde bij de Vikings, aangezien het ondertussen al 12 jaar geleden is en bovendien verschillende klasgenoten het hadden over de Vikings en de andere cults die bestonden en het feit dat men als secundaire scholier bescherming nodig had.

Dat er dan ook meerdere malen en door diverse leerlingen gesproken werd over de Vikings en pas na lange tijd een van zijn klasgenoten ervoor zorgde dat verzoeker geïnitieerd werd, zodat verzoeker zich hierover niet alles meer herinnert.

Overigens is een dergelijk gegeven – nl. wie verzoeker binnen de cult bracht – slechts een detail dat bovendien voor verzoeker ook helemaal niet belangrijk was, zodat het geenszins correct is aan een dergelijk detail dermate veel belang te hechten en hierdoor te twijfelen aan de geloofwaardigheid van het lidmaatschap van verzoeker bij de Vikings.

2.1.2.

Voorts merkt de bestreden beslissing op dat verzoeker nauwelijks iets zou kunnen zeggen hebben over de initiatie bij de cult (hoe hij daar terecht kwam en hoe deze verliep), de activiteiten die hij voor de cult uitvoerde en hoe hij de cult verliet, zodat verklaringen hieromtrent niet doorleefd en dus geïmproviseerd waren.

Ook het feit dat verzoeker geen enkele naam kon geven van de personen die aanwezig waren tijdens de initiatie, noch van de leider, noch van de persoon die hem introduceerde bij de cult, zou het ongeloofwaardige karakter van verzoekers verklaringen onderstrepen.

Er zou volgens het CGVS dan ook geen geloof kunnen gehecht worden aan verzoekers lidmaatschap bij de Vikings, laat staan aan de problemen die verzoeker zou gekend hebben met hen omwille van het feit dat verzoeker uit de cult wilde.

Dat dergelijke opmerkingen onterecht zijn, nu verzoeker wel degelijk gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd betreffende de initiatie bij de cult en zijn activiteiten. Het feit dat verzoeker pas meer info gaf telkens wanneer de PO bijkomende vragen stelde, is niet te wijten aan het gegeven dat verzoeker aan het improviseren was, doch is te wijten aan de introverte aard van verzoeker.

Verzoeker is immers geen grote prater en beantwoordt alle vragen sowieso kort. Slechts wanneer bijkomende vragen worden gesteld, zal verzoeker deze met mondjesmaat beantwoorden en pas na diverse bijvragen komt verzoeker tot een volledig verhaal.

Dat verzoeker dan ook bepaalde vragen op een vage wijze zou beantwoord hebben, is dan ook geenszins te wijten aan het feit dat verzoeker zou hebben zitten improviseren.

Dat de motivatie van het CGVS dan ook niet kan weerhouden worden.

Bovendien heeft verzoeker uiteindelijk wel degelijk bijna het volledige plaatje van de cult, zijn initiatie e.d.m. uit de doeken gedaan.

Zo heeft verzoeker immers verklaard dat hij tijdens de initiatie een eed met zijn bloed moest zweren met de gelofte dat hij volgens de regels van de cult zou leven en handelen. Verder heeft verzoeker beschreven hoe hij werd geslagen door de andere leden en er drankjes op hem gegoten werden, iets wat duidelijk overeenstemt met een initiatie bij de Vikings.

De namen van de leiders en de cultleden tijdens de initiatie kon verzoeker zich inderdaad niet meer herinneren, deels omwille van het feit dat dit al heel wat jaren geleden was, maar ook omwille van het feit dat de meeste leden werden aangesproken met bijnamen en verzoeker niet altijd hun echte naam kende. Zelfs wanneer verzoeker de echte naam van een lid vernam, vergat hij dit uiteindelijk omdat de leden werden aangesproken met hun bijnaam.

Voorts heeft verzoeker verteld wat hij moest doen binnen de cult zoals stelen, bescherming geven aan jongeren, confrontaties,.... evenals het feit dat er wapens waren in de cultlokalen.

Verzoeker is op de zaken die hij deed binnen de cult echter niet diep ingegaan, aangezien hij zich hiervoor schaamt en hij bovendien nooit overtuigd was om deze zaken te doen, doch hij geen andere keuze had aangezien hij lid was geworden van de Vikings.

Dat de beweegredenen van het CGVS om te besluiten dat aan verzoekers verklaringen geen geloof kan worden gehecht, dan ook niet kunnen weerhouden worden.

2.1.3.

De bestreden beslissing merkt verder op dat daar er geen geloof wordt gehecht aan het lidmaatschap van verzoeker bij de Vikings, er geen geloof kan gehecht worden aan de problemen die verzoeker zou gekend hebben omwille van de stopzetting van zijn lidmaatschap en hij om die reden Nigeria zou verlaten hebben.

Ook verzoekers verklaringen over de gebeurtenissen na het stopzetten van zijn lidmaatschap zouden allesbehalve geloofwaardig zijn.

Immers, verzoeker verklaarde in 2015 uit de Vikings-cult gestapt te zijn en nadien ondergedoken te zijn. Hij bleef echter in Onitsha wonen tot november 2016, zodat hij nog meer dan een jaar in de hoofdverblijfplaats van de Vikings-cult wonen. Bovendien ging verzoeker ook nog naar de markt, zodat hij niet echt ondergedoken was en weinig vrees had voor de cult.

Verzoeker leefde wel degelijk ondergedoken en verstopte zich in Anambra. Dat hij weinig vrees had, klopt dat ook geenszins met zijn verklaringen gedaan op het CGVS en waar verzoeker verklaarde dat hij soms naar buiten ging naar de markt (sneaking), maar hij niet veel activiteiten buitenshuis deed omdat hij bang was.

Verzoeker ging dus geenszins zomaar gaan flaneren op de markt, maar sloop naar de markt ('sneaking') wat betekent dat hij zich zoveel mogelijk verborg en ervoor zorgde dat zo weinig mogelijk mensen hem zagen.

Dat het CGVS de verklaringen van verzoeker dan ook foutief heeft geïnterpreteerd en verzoeker geenszins zomaar openbare plaatsen bezocht, wat bovendien duidelijk blijkt uit verzoekers verklaringen (zie nota's CGVS p. 20).

Dat het dossier van verzoeker dan ook geenszins op een zorgvuldige wijze werd onderzocht, zodat de bestreden beslissing op een onzorgvuldige wijze genomen werd en er sprake is van een foutieve motivering."

Verzoeker betoogt verder dat hij tevens in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming. Immers, uit verscheidene stukken landeninformatie blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard waarin diverse actoren een rol spelen. Zowel Islamitische groeperingen, herders, burgerwachten, criminele bendes en etnisch geweld tussen gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers maken het land onveilig, naast militante acties in de Nigerdelta en separatistische Biafra-agitatie. Dat er dan ook sprake is van een hoog willekeurig geweldniveau in het ganse land en er alom veiligheidsincidenten voordoen.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutive werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar hij lacunaire verklaringen aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (i), hij zich amper de naam van de groep waarvan hij lid was kon herinneren (ii), zijn verklaringen over zijn beweerde lidmaatschap gebrekkig zijn (iii), zijn verklaringen over de gebeurtenissen na zijn vertrek uit deze groep niet kunnen overtuigen (iv) en de verscheidene malen dat verzoeker terugkeerde naar Nigeria geheel afbreuk doen aan de vermeende ernst van zijn vrees (v).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het volharden in zijn verklaringen en het aanhalen van vergoelijkningen.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker niets vermeldde over zijn lidmaatschap bij de groep die aanleiding gaf tot zijn vlucht tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bovendien amper de naam van de groep bleek te kennen:

"Zo stelde u in uw verklaring in de vragenlijst van het CGVS dat u tegen de manier van doen van een cultistbende was. U verklaarde dat ze u benaderden en dat ze wilden dat u bij hen zou voegen, maar dat u dit niet wilde. U haalde niets aan over het feit dat u zelf lid was (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat niet alles was neergeschreven (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 5). U stelde dat u tijdens de secundaire school wel degelijk lid was van een geheime groep. Na de secundaire school wenste u echter een beter leven te leiden waarop u zich dissocieerde van de groep. Wanneer u vervolgens werd gevraagd wat de eigenlijke naam was van de cult, antwoordde u vaagweg dat u het Engels woord moest zoeken, maar dat u wist dat het in het Igbo Omama was. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u vervolgens vroeg om de naam in Igbo neer te schrijven, schreef u Vikings op en stelde u dat dit de Engelse naam was (NPO, p. 7).

Het frappeert dat u nauwelijks scheen te weten wat nu eigenlijk de naam was van de groep waarvan u drie jaar lang lid was, die u nadien verplichtten om bij hen te blijven en u danig veel schrik aanjaagden dat u besloot het land te verlaten."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij gewoonweg de Engelse naam eventjes kwijt was. Dat verzoeker zich de Engelse benaming van de groepering waartoe hij drie jaar toebehoorde, en die centraal staat in zijn asielrelaas, niet meteen voor de geest kan halen, is geheel ongeloofwaardig. Verzoeker kan een zulke misstap niet verschonen door deze louter te minimaliseren.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers verklaringen over zijn initiatie en lidmaatschap bij de groep niet kunnen overtuigen:

“U verklaarde dat u in 2012 werd geïnitieerd bij de Vikings. Wanneer u werd gevraagd hoe het precies gebeurde dat u hier in werd geïnitieerd, antwoordde u vaagweg dat het al lang is geleden en er veel gebeurde sinds u werd geïnitieerd. Toen de dossierbehandelaar aandrang en nogmaals vroeg hoe u hier plots in werd geïnitieerd, antwoordde u dat een van uw klasgenoten u had verteld dat je bescherming nodig had in high school (NPO, p. 15). Op het moment van initiatie dacht u nog dat het een groep was die gewoon samen kwam en studeerde en boeken las (NPO, p. 16). Toen u vervolgens werd gevraagd wie u precies in contact bracht met de Vikings, antwoordde u opnieuw dat het een van uw klasgenoten was. Gevraagd wie het precies was, antwoordde u dat u het zich niet kon herinneren omdat het in 2012 was (NPO, p. 16). Nochtans mag er wel aangenomen worden dat u zou weten wie u bij de Vikings cult bracht. Het feit dat u dit niet wist, is dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap bij de Vikings. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS later vroeg wat er gebeurde nadat u besliste bij de cult te gaan, antwoordde u naast de kwestie dat u lid moest worden van de cult tussen 2012 en 2015, maar dat u niet geïnteresseerd was om hun lid te zijn omdat er te veel gruwelijkheden gebeurden. Wanneer u werd gevraagd wat er gebeurde tijdens de initiatie, antwoordde u vaagweg dat er “veel dingen zijn gebeurd” en dat u een eed nam (NPO, p. 16). Gevraagd wat deze eed precies was, stelde u vaagweg dat dit was om een lid te worden en om altijd volgens de regels te leven. Wanneer de dossierbehandelaar wenste te weten wat er nog gebeurde tijdens deze initiatie, antwoordde u naast de kwestie dat u een lid werd na deze initiatie. Wanneer de dossierbehandelaar volhardde en wenste te weten wat er nog gebeurde – gezien er veel gebeurde – tijdens deze initiatie – naast deze eed – antwoordde u opnieuw vaagweg dat u een eed nam met uw bloed. Wanneer de dossierbehandelaar bleef aandringen antwoordde u vaagweg dat ze u een behandeling gaven, waarover u later verduidelijkte dat ze u sloegen opdat u meer behendig en agressief zou worden in de natuur (NPO, p. 16). Verder werden er ook nog drankjes op u gegoten door de anderen die aanwezig waren (NPO, p. 17). Gevraagd wie er allemaal aanwezig was, stelde u vaagweg dat enkele van de mannen aanwezig waren en dat sommigen van hen al dood waren (NPO, p. 17). Gevraagd wat de namen waren van deze mannen die aanwezig waren, antwoordde u dat u de namen niet kon herinneren. Gevraagd wie de initiatie leidde, antwoordde u vaagweg dat het een van de gangsters van de hogere rangen was. Wanneer zijn naam werd gevraagd antwoordde u opnieuw dat u het niet wist (NPO, p. 17). Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg wat u precies moest doen in de drie jaar dat u lid was, antwoordde u ontwijkend dat u veel slechte dingen moest doen (NPO, p. 17). De dossierbehandelaar drong aan en wenste te weten wat deze slechte dingen waren, waarop u antwoordde dat het ging om stelen, confrontatie, bescherming geven aan de jongeren en veel van deze (NPO, p. 17). Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS u vroeg naar uw beweegredenen om deel te nemen aan de activiteiten van de Vikings, antwoordde u naast de kwestie en begon u opnieuw over de initiatie. U verklaarde dat u die avond op de locatie kwam en u daar plezier had tot u naar de opperkamer werd geroepen. U stelde dat u geen lid wilde worden, maar dat ze u hebben gemarteld en daarom accepteerde u het lidmaatschap (NPO, p. 17). Gevraagd waarom ze u forceerden om de bloed eed te doen, antwoordde u nietszeggend dat u tussen hen was geweest en had gezien wat er gebeurde tussen hen en dat ze niet wilden dat u hun geheimen zou communiceren. Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens vroeg wat u had gezien, antwoordde u opnieuw nietszeggend: “de manier waarop ze associëren. Het was een aantal leden. Verschillende idolen waren daar, maar ik wist niet wat dit was op dit moment, ik dacht gewoon dat het een ordinair kunstwerk was, ik wist niet dat het iets betekende” (NPO, p. 18). Gevraagd naar andere zaken dat u zag antwoordde u opnieuw vaagweg en hypothetisch: “Laat mij denken. Ze gingen voor een overval denk ik. Dus. Ik zag geweren daar”. Verder zag u ook nog scherpe objecten (NPO, p. 18). Gevraagd wie het was die u naar de opperkamer riep – en u blootstelde aan de geheimen waarover u nauwelijks iets kon zeggen – antwoordde u dat het uw klasgenoot was – waarvan u de naam niet kende (NPO, p. 18). De dossierbehandelaar wenste vervolgens te weten wat de rol van uw klasgenoot was binnen de Vikings, waarop u nietszeggend antwoordde dat hij een lid was (NPO, p. 18). Gevraagd naar zijn specifieke taak, antwoordde u opnieuw nietszeggend dat hij een specifieke taak had omdat hij een lid was. Gevraagd wat zijn taak was, antwoordde u eens te meer nietszeggend dat hij ervoor moest zorgen dat alles in orde was. Wanneer u expliciet werd gevraagd om specifiek te zijn, antwoordde u inhoudsloos dat hij een assistent was en een rol speelde en moest zorgen dat de dingen in orde waren en dat alles georganiseerd was (NPO, p. 19). Wanneer u werd gevraagd wat voor zaken hij moest organiseren, antwoordde u vaagweg de materialen voor de operatie. Gevraagd wat deze operatie dan was, antwoordde u hypothetisch dat ze misschien voor een confrontatie gingen (NPO, p. 19). Wanneer de dossierbehandelaar wenste te weten hoeveel mensen aanwezig waren in de opperkamer, antwoordde u dat er vijf tot zes mensen aanwezig waren, maar u kon zich niet herinneren wat hun namen waren. Gevraagd wat hun rol was binnen de Vikings, antwoordde u eens te meer nietszeggend dat ze ook hoge rangen hadden en er ook voor moesten zorgen dat alles in orde was. Gevraagd wie de leider van de Vikings was, kon u het zich ook niet herinneren (NPO, p. 19). Wanneer de dossierbehandelaar wenste te weten wie u bevelen gaf als u taken diende uit te voeren voor de Vikings, antwoorde u vaagweg dat het degene was die het bevel voerde, degene met een hoge rang

(NPO, p. 19). Toen u werd gevraagd hoe u nu precies de Vikings op de hoogte bracht van het feit dat u de cult wou verlaten, antwoordde u vaagweg dat u de mensen in de hogere rang geïnformeerd. Gevraagd aan wie u dit liet weten, stelde u vaagweg dat het een bende was waarvan u de namen eens te meer niet kon herinneren.

Het feit dat u nauwelijks iets kon zeggen over de initiatie bij de cult – zowel hoe u op deze initiatie terecht kwam als hoe deze initiatie verliep –, over de activiteiten die u voor de cult uitvoerde – u wist louter vage verklaringen af te leggen na meermaals aandringen van de dossierbehandelaar –, of over hoe u de cult verliet, is dan ook een ernstige indicatie dat uw verklaringen hieromtrent niet doorleefd en geïmproviseerd waren. Bijgevolg wordt er dan ook geen geloof gehecht aan uw verklaringen hieromtrent. Het feit dat u daarnaast geen enkele naam kon geven van de personen die aanwezig waren tijdens deze initiatie, noch van de leider of bevelhebbers van de cult, noch van de persoon die u introduceerde in de cult en de eigenlijke reden waarom u bij de cult terecht kwam – degene die u meenam naar de initiatie en u vervolgens ook de geheimen van de cult toonde, waarover u overigens ook geen doorleefde verklaringen kon afleggen – onderstreept dit ongeloofwaardige karakter dan ook nog verder. Bijgevolg wordt er dan ook geen geloof gehecht aan uw lidmaatschap bij de Vikings, laat staan met de problemen die u zou gekend hebben met hen omwille van het feit dat u uit de cult wilde.”

Met betrekking tot welke klasgenoot hem introduceerde herhaalt verzoeker dat dit lang geleden plaatsvond. Verzoeker werpt met deze loutere herhaling van zijn uitleg geen ander licht op de bestreden beslissing. Bijkomend stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat het in feite meerdere klasgenoten waren die hem introduceerden bij de groepering. Dit strookt niet met verzoekers eerdere verklaringen hieromtrent waar hij enkel gewag maakte van één klasgenoot (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 15). Dat verzoeker in zijn verzoekschrift andere verklaringen aanbiedt, is niet ernstig.

Voor het overige is verzoeker van mening dat hij wel degelijk voldoende gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over zijn initiatie en lidmaatschap bij de groepering. Een zulk verweer miskent de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing op dit punt waaruit het tegendeel genoegzaam blijkt. Waar verzoeker nog verwijst naar het gegeven dat deze feiten lang geleden plaatsvonden, is de Raad van oordeel dat het tijdsverloop geen verklaring biedt voor verzoekers uiterst gebrekkige verklaringen die op geen enkel moment van enige diepgang getuigden. Evenmin kan de blote bewering dat verzoeker ‘introvert’ zou zijn afbreuk doen aan de vaststellingen van de bestreden beslissing. Waar verzoeker nog stelt dat hij enkel bijnamen kende van de groepsleden, merkt de Raad op dat verzoeker geen enkele bijnaam vermeldde. De vage, blote bewering dat verzoeker schaamte had om over deze zaken te vertellen, maakt ook allerminst een dienstig, concreet verweer uit.

De bestreden beslissing stelt verder op pertinente wijze dat verzoekers verdere verblijf in Onitsha niet aannemelijk is:

“Zo verklaarde u dat u toen u afstudeerde van de secundaire school in 2015 uit de Vikings-cult stapte en vervolgens onderdook. Echter bleef u in Onitsha – de plaats van waaruit de Vikings opereerden en waar de origine van uw problemen ligt – tot november 2016. U verbleef dus nog meer dan een jaar in de hoofdverblijfplaats van de Viking-cult waarmee u problemen had. Er kan nochtans verwacht worden dat indien u daadwerkelijk wilde ontkomen van een gewelddadige cult die in Onitsha verblijft, u naar een plaats zou trekken waar uw vervolgers niet zijn. Bovendien bleek u niet echt onder te duiken – immers ging u nog naar de markt. Het feit dat u het risico nam om nog naar openbare plaatsen te gaan in de hoofdverblijfplaats van uw vervolgers – een gewelddadige cult die u zelfs in Abuja en Lagos nog zou kunnen vinden (NPO, p. 23) – toont aan dat u eigenlijk weinig vrees had voor deze cult. Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS vroeg waarom u niet ergens anders heen ging, antwoordde u dat u later naar Imo state ging (NPO, p. 20). De dossierbehandelaar van het CGVS vroeg u vervolgens waarom u niet meteen naar Imo State ging, waarop u verklaarde dat u niemand had om daar te blijven omdat uw familie in Anambra State was. Dit houdt echter geen steek, gezien u in Onitsha ook alleen bleef en dus schijnbaar ook niemand had om te blijven. Wanneer de dossierbehandelaar u hierop wees, antwoordde u tweemaal ontwijkend en scheen u niet te begrijpen waarom het onlogisch was om in de hoofdverblijfplaats van uw vervolgers te verblijven. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS bleef aandringen, stelde u dat u de financiën niet had om naar een andere stad te gaan. De dossierbehandelaar van het CGVS wees u er op dat u wel financieel in staat was om alleen in Onitsha te blijven, dus dat het dan ook mogelijk zou moeten zijn om alleen in Imo state te verblijven. U antwoordde vervolgens naast de kwestie en stelde dat u een tijdje bij uw ouders verbleef en dan naar uw collega in Imo State ging (NPO, p. 21). Wanneer de dossierbehandelaar vervolgens vroeg waar u verbleef toen u in Imo State was, verklaarde u dat u bij uw oudere broer verbleef – die reeds in Imo State was sinds 2002-2003. Dit strookt natuurlijk niet met uw eerdere verklaringen dat u niet eerder wegging naar Imo State omwille van het feit dat u niemand had om bij te verblijven. Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom u niet meteen bij uw broer ging wonen nadat u stopte bij de Vikings, antwoordde u dat hij u dit niet toeliet omdat hij nog in de universiteit zat (NPO, p. 21). Nochtans kan er verwacht worden dat u, indien u daadwerkelijk vervolging vreesde door de extreem gewelddadige Viking-cult, uw broer wel zou kunnen

overtuigen van het feit dat u even weg moest uit Onitsha. Het feit dat u ondanks het feit dat u familie had in Imo State toch nog in Onitsha bleef – de hoofdverblijfplaats van uw vervolgers – toont dan ook nogmaals aan dat u eigenlijk geen vrees had voor deze Viking-cult.”

Verzoekers betoog in zijn verzoekschrift beperkt zich ertoe te stellen dat verzoeker zich niet opvallend profileerde in Onitsha. Dit verweer doet op generlei wijze aan afbreuk aan de bestreden beslissing waar deze stelt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker verbleef in Onitsha en zich op openbare plekken begaf terwijl hij net zo goed naar zijn broer in Imo State kon gaan.

De Raad merkt op dat verzoeker in zijn verzoekschrift de overige motieven aangaande het schietincident, zijn terugkeer naar Nigeria en de door hem voorgelegde documenten, ongemoeid laat. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal bijgetreden door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Imo state en Anambra state actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo

state en Anambra state aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

De door verzoeker aangebrachte landeninformatie in zijn verzoekschrift doet geen afbreuk aan de bovenstaande appreciatie.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP